

Kamniški občan

8. OKTOBER 1979

CENA 3 DIN

ŠT. 16 LETO 18

● *Ob rob razpravam o gospodarjenju*

Pomanjkljivosti ne smemo spregledati

Uspeh nas ne sme uspavati. To misel so ponovili prav v vseh razpravah o gospodarjenju v občini v letošnjem prvem polletju. In na to misel ob zaostrenem gospodarskem položaju res ne bi smeli pozabiti. Vendar pa so razprave o polletnih kazalcih gospodarjenja opozorile še na nekaj stvari, o katerih bi prav tako veljalo temeljito razmisliti in seveda pod črto potegniti tudi ukrepe, ki bi odpravili pomanjkljivosti.

Začnimo pri vključevanju delegatov iz posameznih samoupravnih sredin v razprave, pa naj gre za razprave v zborih občinske skupščine ali sestanke družbenopolitičnih organizacij. Očitno široko zasnovana družbenopolitična akcija za razprave o zaključnih računih preteklega leta v naši občini ni zamrla, saj so se delegati s stališči svojih volilcev lepo vključili v razprave. Nekateri so terjali natančnejše pojasnilo o naložbah samoupravne komunalne skupnosti, ker so tu naložbene programe začeli uresničevati šele v drugem polletju, pa je bilo tako v poročilu o polletnem gospodarjenju precej več zbrana kot porabljenega denarja. Več je bilo delegatov, ki so predlagali, naj bi ob bodočih poročilih o gospodarjenju pripravili tudi podatke o osebnih dohodkih oziroma o tem, ali osebni dohodki v posameznih samoupravnih okoljih res rastejo počasneje kot dohodek. Taki podatki prav gotovo ne bodo odveč, če bodo opozorili na to, da so v nekaterih delovnih organizacijah ali drugih samoupravnih sredinah povišali dohodek več kot bi jih smeli. Odveč pa bodo, če bodo služili za primerjanje osebnih dohodkov med posameznimi delovnimi organizacijami z različno strukturo proizvodnje in tako nehoti povzročili še fluktuacijo delavcev.

Še nekaj je bilo razmišljanj in vprašanj delegatov in njihovo tvorno sodelovanje v razpravah velja samo pohvaliti. Še zlasti, če so vprašanja, predloge in stališča

izoblikovali na sestankih delegacij in so svoje mnenje prispevale tudi družbenopolitične organizacije v delovnih in drugih samoupravnih sredinah.

Ob tem vzpodbudnem dejstvu pa je toliko bolj neprijetno drugo negativno dejstvo: da je bila namreč udeležba tako na zadnjih sestankih družbenopolitičnih organizacij kot na zborih občinske skupščine, na katerih so razpravljali tudi o gospodarjenju v prvi polovici leta, zelo slaba. Tako so na seji družbenopolitičnega zbora občinske skupščine kritično ocenili udeležbo delegatov in poročevalcev k posameznim točkam dnevnega reda. Na konferenci kamniških komunistov, ki je bila komaj sklepna, so o udeležbi delegatov razpravljali v posebni točki dnevnega reda in že sprejeli nekaj sklepov, ki naj bi pripomogli k boljši udeležbi in

boljšemu delu delegatov. Tudi na zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti je manjkalo precej delegatov, mnogi celo brez opravičila. Seja občinskega sindikalnega sveta pa je bila zaradi nesklepčnosti preložena.

Kljub kritičnim ocenam, ki so jih že izrekli na sestankih, ne bo odveč, če ponovno zastavimo vprašanje odgovornosti delegatov, če pregledamo, kako uresničujemo naloge, ki smo jim jih zaupali, ko smo jih izvolili.

In najbrž ne bo odveč, če opozorimo oziroma ponovimo kritično oceno ob razpravah o gospodarjenju, ki so jo izrekli tudi delegati na zadnji seji predsedstva občinske konference SZDL (tu na srečo težav s sklepčnostjo ni bilo). Dejstvo namreč je, da družbenopolitične organizacije s svojimi razpravami rade malo za-

mujejo. Tako konferenca OK ZKS Kamnik kot občinski svet zveze sindikatov in predsedstvo občinske konference SZDL bi naj svoja stališča h kazalcem o gospodarjenju (seveda je to le en primer, našli pa bi jih lahko še nekaj) izoblikovale še preden se sestanejo zbori občinske skupščine. Marsikaj pa, tudi zaradi sklepčnosti oziroma nesklepčnosti, sestanki družbenopolitičnih organizacij sovpadajo s sejami zborov občinske skupščine ali so sklicani celo kasneje.

Tako prakso bi morali čimprej odpraviti, kar drugače pomeni, da bi morali že v začetku leta, če je potrebno pa tudi med letom, veliko bolje uskladiti delo zborov občinske skupščine in skupščin samoupravnih interesnih skupnosti z delovanjem in akcijami družbenopolitičnih organizacij.

JANA TAŠKAR

● *S seje predsedstva OK SZDL*

Vrsta pomembnih nalog

Na svoji zadnji seji je predsedstvo občinske konference razpravljalo o programu dela občinske organizacije socialistične zveze v naslednjem obdobju.

Prednostne so naloge, ki jih terja nadaljnja demokratizacija odnosov in razvoj našega samoupravnega delegatskega sistema.

Ena najpomembnejših sta prav gotovo načrtovanje razvoja in krepitve vloge socialistične zveze kot fronte organiziranih socialističnih sil. Tudi krepitvi delegatskega sistema je potrebno posvetiti vso pozornost, saj morajo bolj kot doslej na načrtovanje dela občinske skupščine vplivati

pobude delegatov oziroma njihovih samoupravnih sredin.

Socialistična zveza kot fronta organiziranih socialističnih sil mora biti prav zaradi svoje organiziranosti prisotna na vseh področjih družbenega življenja. Njene naloge so prav zaradi tega široke in kompleksne. Da bo te svoje naloge lahko uspešno uresničevala, mora neprestano skrbeti za krepitev svoje vloge in organiziranosti predvsem v temeljnih sredinah.

V razpravi je bila nanizana vrsta konkretnih nalog socialistične zveze; predvsem organiziranje družbenopolitične akcije za ustanavljanje in aktiviranje hiš-

nih svetov, organiziranje javne razprave o družbenoekonomskih odnosih v stanovanjskem gospodarstvu, organiziranje potrošniških svetov, preobrazba kmetijsko zemeljske skupnosti.

K vsem tem nalogam spada tudi načrtovanje družbenopolitične akcije ob pripravi planov. Ne nazadnje pa je treba oceniti dosežene rezultate pri uresničevanju sedanjega samopriskvka. Ob vsem tem pa čakajo Občinsko konferenco SZDL še priprave na volilno sejo Republiške konference SZDL in razprava o demokratizaciji odnosov v socialistični zvezi.

J. Z.

Košček srečnega otroštva vsem otrokom sveta

Tisoče in tisoče jih je. Njihova lica so upadla, oči vrte in motne, koža starikava. Njihov jok reže brazde v srca njihovih mater. Toda hrane, ki je zanje najlepša pravljica, toplega zavetja, ki je zanje najlepši sen, ni. Taka je resnica o življenju milijonov otrok na svetu.

O tisočih otrokih in o vsakem posebej so razmišljali v organizaciji združenih narodov, ko so letošnje leto razglasili za mednarodno leto otroka. Torej za leto, ko naj bi strnili prizadevanja vsega sveta v to, da bi otrokom v

nerazvitih deželah, v deželah, ki bijejo boj za osvoboditev, v deželah, ki so jih prizadele hude naravne nesreče, otro-

kom beguncev, ki brezupno iščejo zatočišče, pomagali,

pregnani bedo in jim dali vsaj košček srečnega otroštva.

Najrazličnejše prireditve in humanitarne akcije v tem letu prav gotovo ne bodo zagotovile vsem otrokom sveta varnega in srečnega otroštva, vzgoje in izobraževanja, kakršnega bi potrebovali. Zbrana denarja ni dovolj niti za zdravila in hrano, kaj šele za vse ostalo. Zato naj bi bilo letošnje leto otroka le nekakšen vzpodbuden začetek trajnejše skrbi vseh sveta, predvsem pa razvitih dežel, da na svetu ne bo več lačnih otrok, otrok brez možnosti izobra-

ževanja, otrok brez toplega zavetja...

Naši otroci, tega ni mogoče zanikati, živijo srečno otroštvo v miru in svobodi - zato so teden otroka, ki je bil letos uokvirjen v mednarodno leto otroka, obeležili z vrsto prireditev, na katerih so predstavili svoj mladostni žar, hotenja, radosti in želje...

Da, tudi želje. Kajti tudi za naše otroke še nismo storili vsega, kar lahko in moramo, če naj že v bližnji prihodnosti dograjujejo in razvijajo naš samoupravni socialistični sistem. Še vedno je namreč zanje premalo prostora v vrtcih, drugje so prenatrpane šolske učilnice, skromna je bera kulturnih prireditev, ki naj vzgajajo in izobražujejo otroke. In še marsikaj bi jim lahko omogočili, če ne v letošnjem letu, pa v prihodnjem...

»Potres« je porušil hišo na Novem trgu

Vrsto aktivnosti v sklopu široko zasnovane akcije Nič nas ne sme presenetiti, smo v naši občini zaključili 29. septembra na predpostavki, da je občino prizadel močan potres. Prve ocene ob zaključku akcije govorijo o tem, da bi znali ravnati in ukrepati, če bi nas taka nesreča resnično prizadela. Izkazali so se v krajevnih skupnostih, kjer so z mladimi izpopolnili vrste civilne zaščite, narodne zaščite, rdečega križa in drugih enot, ker so bili številni občani na svojem delovnem mestu. Tudi v organizacijah združenega dela ni prišlo do zastojev v proizvodnji, za krvodajalsko akcijo se je prijavilo tristo delavcev. Prav posebej so se v zaključni akciji Nič nas ne sme presenetiti izkazali mladi, ki so se tvorno vključili v odpravljanje namišljenih posledic potresa. Dobro je bilo ocenjeno delo poverjeništev, gasilskih enot, zvez... in ne nazadnje ekipe za odstranjevanje ruševin. V sklopu akcije so namreč čisto zares uspešno porušili hišo na Novem trgu 2 (več na 3. strani).

Črno in belo o kamniškem gostinstvu

Skoraj ne mine sestanek na občini, v krajevni skupnosti, ali tudi domači zasebni pomenek, ne da bi bilo kritično omenjeno gostinstvo. Kritika je namenjena predvsem pomanjkanju lokalov in slabi kakovosti storitev v obstoječih lokalih. Medtem ko si zasebni sektor gostinstva še kar uspešno utira pot in že v veliki meri pokriva vse lokalne potrebe, pa tega ne moremo trditi za družbeni sektor gostinstva. V Kamniku so zastopane tri delovne organizacije in sicer TOZD Planinka, TOZD Viator in Kočna s svojimi storitvami v bifejih.

Občinska konferenca ZK je pred nedavnim razpravljala o gospodarjenju in ob tem je bilo spet ugotovljeno, da bo treba vprašanje gostinstva v Kamniku dokončno rešiti. Občinska konferenca ZK namreč ocenjuje, da je stanje v gostinstvu doseglo kritično točko, ki politično ni sprejemljiva. Občani so se naveličali kritiziranja in razprav – v praksi pa se nič ne premakne.

Lahko torej ugotovimo, da vsi

po vrsti pričakujemo neke boljše rešitve. Poskusov in iskanj je bilo že veliko, končni rezultat pa je še vedno nič. Na žalost še vedno mislijo in načrtujejo po svoje, po stari navadi pa se dogovoriti ne moremo. Čas pa mineva in tako iz leta v leto ugotovljamo, da se gostinstvo samo od sebe ne bo nikamor premaknilo.

Nekdo ga bo moral premakniti. Resno smo računali, da bo to Central iz Kranja, h kateremu je pristopila Planinka, a zaenkrat še ni znakov za to.

Ali naj tudi v tem primeru čakamo 15 let kot pri Viatorju, da se bo kaj premaknilo. Viator nam je zdaj postregel z ugotovitvijo, da ga vse skupaj več ne zanima in da dviga roke od tozda v Kamniku in mu ne da niti garancije za najetje posojila za obnovo žičnice. Nedvomno smo vsi Kamničani z družbenopolitičnimi organizacijami, skupščino in izvršnim svetom na čelu enotni v mnenju, da se napaka iz preteklosti ne sme ponoviti. Sedaj bomo postavili kratkoročne cilje in

kdor pri tem ne misli sodelovati, naj odpade tudi za naprej.

Ali je možno določiti cilje na področju gostinstva v naši občini? Globoko sem prepričan, da so vsi ti cilji že znani. Na prvem mestu je prav gotovo naša zahteva, da žičnico na Veliko planino obnovijo. Kamnik je dal v upravljanje novo žičnico in se zdaj, ko je do kraja iztrošena, ne misli sprejeti nazaj v svoje breme. Žičnica stoji in bo verjetno še precej časa stala – pa ne samo zaradi težav pri uvozu nove vrvi, ampak predvsem zaradi nerešenega vprašanja, kdo jo naj ozdravi? Ali tisti, ki so do sedaj upravljali z njo, ali tisti, ki bodo v bodoče upravljali z njo? Zdi se, da je odgovor povsem jasen.

Tudi nadaljni razvoj turizma na Veliki planini mora dobiti nove, oblike in možnosti razvoja. No, za ta vprašanja je izvršni svet že imenoval iniciativni odbor, vidi ga tov. Svetelj, ki je že pričel z delom.

V mestu Kamniku pa bo treba začeti skoraj znova. Planinka mora v najkrajšem času doživeti generalno obnovo, isto velja za Malograjski dvor. Potrebe narekujejo tudi odpiranje novih lokalov s pestrejšo ponudbo gostinskih storitev. Obrat družbene prehrane še nima svoje končne podobe, vendar je vsaj na vidiku. Najbolj nujno pa Kamnik potrebuje prenočitvene zmogljivosti. Hotel z vsaj 200 ležišči bi komaj pokrival potrebe. Zasejati bo treba seme turizma v Vasenem in morda še kje. Nalog in želja je torej cela vrsta.

Ena največjih težav našega gostinstva pa je pomanjkanje strokovnega kadra. Gostinstvo je razdrobljeno, neorganizirano. Res je, da so osebni dohodki delavcev v gostinstvu sorazmerno slabi, res pa je tudi, da bi bili veliko boljše, če bi goste vabili in jim postregli kot je treba, da bi prišli še drugič in tretjič, ne pa enkrat samkrat in zadnjikrat, kot v Malograjskem dvoru. Prav za-

Petnajst let smo čakali na Viatorjeve razvojne programe letnega in zimskega turizma na Veliki planini – zdaj nas hočejo »obdarovati« z izrabljeno žičnico, ki že ves mesec stoji in zapira lepote Velike planine pred obiskovalci

radi takega stanja tudi ni nosilec razvoja gostinstva. Nihče nima svojega programa, nihče se ne upa lotiti česa večjega. Tako tudi programi, ki bi jih naredili v okviru občine z združenimi močmi ne bodo realizirani, če ne bo ustreznega kadra.

Često slišimo izgovore na račun pomanjkanja finančnih sredstev, ki da je krivo za stagnacijo v gostinstvu. V tem pa ni resnice, saj v najugodnejših obdobjih za investiranje prav nihče ni prišel z minimalnim programom po kreditu. Le zato, ker programov ni bilo in jih tudi zdaj ni. Torej tudi ni nosilec razvoja. Največ smo pričakovali od Viatorja, ki pa ni opravičil zaupanja. Morda zamisel o posebnem TOZD v Kočni, ki bi se ukvarjal samo z gostinstvom, ni bila tako zelo napačna, kakor je bila hitro zavržena.

Vse to so le glasna razmišljanja, katerih namen je vzbuditi zanimanje za problem gostinstva v najširšem krogu občanov. Povsem jasno je, da niti Občinska konferenca ZK niti druge druž-

benopolitične organizacije ne bodo rešile problema. Tudi prizadevanja izvršnega sveta in skupščine bodo zama, če jim pri tem ne bomo pomagali. Še posebej je taka pomoč potrebna v primerih, ko posamezniki zastopajo zelo čudna stališča. Po logi-

ki teh ljudi hotela ne potrebujejo, ali pa morda kjerkoli drugje, samo v Kamniku ne. Dokler takih govoric ne bomo utišali, bomo od turizma imeli samo gnečo na cesti in polno smeti po Kamniških Alpah in v Bistrici.

DANIEL ARTIČEK

Praznik občine Gornji Milanovac

V okviru izmenjav delegacij ob občinskih praznikih pobratenih občin sta se Daniel Artiček, sekretar komiteja ZK in Franc Jeraš podpredsednik skupščine udeležila slovesnosti ob prazniku pobratene občine Gornji Milanovac. Ob tej priložnosti je bilo izraženo splošno zadovoljstvo in velike pohvale za odlično organizirano letošnjo karavano prijateljstva v Kamniku. Še posebej jim je ostal v spominu prsrčen sprejem v naših delovnih organizacijah in seveda čudovita povorka narodnih noš.

V pogovoru delegacije

Strumice in Kamnika v Gornjem Milanovcu je bila ponovno poudarjena želja po tesnejšem sodelovanju na področju gospodarstva. V občin Strumica imajo velike težave s prodajo poljskih pridelkov, (paprika, lubenice pa tudi grozdja najvišje kvalitete). Mnoge pridelke ne pobirajo več, ker ni kupcev. Možnosti za sodelovanje so torej velike in neizkoriščene.

Izmenjave delegacij so koristne tudi za spoznanja da smo že vedno ozki in togi ter da drugi hitreje in smejeje napredujejo kot mi v Kamniku. D. A.

Čestitka

25. septembra je praznoval svoj 70. rojstni dan tovariš Roman Potočnik, eden od udeležencev kamniške vstaje, borec, aktivist, partizanski major in dolgoletni sindikalni delavec.

Čestitki, ki mu jo je 22. septembra izrekel v ožjem krogu prijateljev njegov soborec Tone Šturm, se pridružujemo tudi bralci Kamniškega občana.

Še mnogo let zdravja, tovariš Roman!

M. B.

● Kako bomo delali v prihodnjem srednjeročnem obdobju

Večja proizvodnja ob boljših delovnih pogojih

Obiskali bomo vse samoupravne sredine in jih povprašali, kako so uresničevali naloge, ki so si jih zastavili s programi za to srednjeročno obdobje, smo obljubili v zadnji številki Kamniškega občana. Obiski Kamniškega občana v delovnih organizacijah, v krajevnih skupnostih, v samoupravnih interesnih skupnostih, pa imajo seveda še drug cilj: tudi v občinskem glasilu bomo na ta način predstavili razvojne možnosti in cilje posameznih samoupravnih sredin. Tako smo v zadnji številki našega občinskega glasila predstavili razvojna snovanja trgovskega podjetja Kočna.

Tokrat pa smo obiskali Titan, delovno organizacijo, ki sodi med največje v naši občini, ima hkrati dolgoletno tradicijo, znamenita pa je tudi po tem, da je v tovarni od leta 1911–1912 delal predsednik Tito. Seveda s tem pomembnejše značilnosti Titana še zdaleč niso izčrpane, saj je bila v tej tovarni osnovana partijska celica že pred začetkom oborožene vstaje in še marsikaj zanimivega bi lahko zapisali o Titanu.

Toda pogledimo raje, kakšen je Titan danes in kakšne smernice za prihodnje srednjeročno obdobje so pripravili.

Poslovanje v prvem polletju

letošnjega leta so v Titanu – če izzamemo zaplete, ki so nastali ob prehodu na nov sistem nagrajevanja – dokaj dobro zaključili. Načrtovali so namreč, da bo 1430 delavcev njihove delovne organizacije, ki jo tvorijo štiri temeljne organizacije in delovna skupnost skupnih služb, letos ustvarilo skoraj 618 milijonov celotnega dohodka. V prvem polletju znaša celotni dohodek skoraj 309,5 milijona dinarjev.

Odstopanj pri načrtovani amortizaciji po predpisani stopnji in pri povečani amortizaciji prav tako ni, saj so planske naloge v delovni organizaciji uresničili. Tudi pri čistem dohodku, ki naj bi letos znašal nekaj manj kot dvesto milijonov dinarjev ne zaostajajo, saj so v prvem polletju ustvarili 102 milijona čistega dohodka, pri čemer so od načrtovanih 147 milijonov za vse leto v prvem polletju za osebne dohodke porabili 76,8 milijona dinarjev. Tudi pri sredstvih, namenjenih za sklade skupne porabe ne odstopajo od zastavljenega plana: od načrtovanih 8,4 milijona so v prvem polletju za sklade skupne porabe namenili 4,2 milijona dinarjev.

Od skupnega ostanka 8,9 milijona za poslovni sklad v prvem polletju ostajajo kolektivno za

izboljšanje materialne osnove dela le pičla sredstva, saj znašajo obveznosti za združevanje in posojila za nerazvite kar 7,5 milijona dinarjev.

Seveda pa to ne pomeni, da v Titanu v letošnji prvi polovici gospodarskega leta niso imeli težav. Povpraševanje po njihovih izdelkih je bilo resda večje od proizvodnih zmogljivosti (zaloge so bile junija 30 odstotkov manjše kot januarja), kljub temu pa pri izvozu tako količinsko kot po načrtovani dinarski vrednosti zaostajajo za načrti.

Devizni priliv sicer dosegajo v planirani višini, ker jim je uspelo v tem obdobju na zunanem trgu doseči višje cene kot so načrtovali. Letni plan izvoza znaša 3 milijone dolarjev.

Pa tudi po posameznih temeljnih organizacijah – prva je livarna za obdelavo, druga ključavnice in okovje, tretja vzdrževanje in energetika ter četrta tozd orodjarna – so se spopadali z marsikatero težavo. Tako v prvih dveh temeljnih organizacijah produktivnost ne narašča, kot bi lahko, veliko je izostankov z dela zaradi bolezni, tare jih pomanjkanje delavcev. Pa tudi v preostalih dveh temeljnih organizacijah vsa predvidena delovna mesta niso zapolnjena. K vsemu temu lahko

dodamo še prepočasno uresničevanje novih naložb, ki jim botruje zamuda domačih dobaviteljev opreme, zamudni postopki za pridobivanje različnih soglasij in tudi uvozne omejitve.

Tako bodo prvi program – avtomatizacija formarije, zaključili do konca letošnjega leta. Drugi program – dopolnitev opreme v obdelavi litine in avtomatizacija pocinkovalnice, je uresničen le delno, saj se je avtomatizacija pocinkovalnice zavlekla zaradi zahtevne opreme, preden bo dokončno uresničena (30. junij 1980), pa se bo tudi precej podražila. Ker pa je pocinkovalnica zadnja stopnja pri obdelavi litine, bo tako celotna naložba svoj namen začela opravičevati šele v drugi polovici prihodnjega leta.

Tudi pri tretjem programu – organizacija proizvodnje strojev za prehransko dejavnost – ne gre brez zapletov, saj so morali zaradi nabave zahtevnega stroja (NC stružnice) program malce spremeniti in naj bi ga uresničili sredi prihodnjega leta.

Zelo velike težave pri dinamiki osvajanja tega programa jih povzročajo premajhne kapacitete orodjarn doma in zunaj.

Četrti program – dopolnitev opreme za proizvodnjo ključevnic nekoliko zaostaja pri ureja-

nju nove lakirnice, končali naj bi ga do konca leta. Tudi zadnja investicija – skladišče za surovine, naj bi bila gotova do konca leta, saj je objekt zgrajen in ga je potrebno le dokončno opremiti.

Že vsi našeti programi obetajo boljše tehnologijo dela, hkrati pa tudi boljše delovne pogoje. Titan je ena od tovarn, v kateri delo, zlasti v livarni, prav gotovo ni lahko zaradi vročine, ropota, prahu. Na osnovi teh naložb bodo v Titanu gradili planske dokumente za prihodnje srednjeročno obdobje, s posebnim poudarkom na avtomatizaciji in odpravljanju težkega dela.

Z dopolnjevanjem in izpopolnjevanjem proizvodnih zmogljivosti naj bi v prihodnjem srednjeročnem obdobju v livarni izdelali okrog šest tisoč ton fitingov letno, hkrati pa naj bi za prodajo na trgu izdelali tudi okrog 3100 ton ulitkov. S povečevanjem proizvodnje v tej tozdi pa se bodo povečale tudi naložbe za dograjevanje proizvodnje izdelkov za prehransko dejavnost (mesoreznice, kavni mlinci, salamoreznice in drugi stroji) in v program za proizvodnjo delov za enocevni sistem centralnega ogrevanja.

V drugi temeljni organizaciji tudi v prihodnjem srednjeročnem obdobju ostajata vodilni proizvodnji cilindričnih in klasičnih ključavnic. Seveda pa zato ne bo ostal ob strani proizvodni program, ki je v Titanu svoje mesto dobil prav v tem času – skupaj s Tyrolio namreč v Titanu uvajajo proizvodnjo vezi za smuči.

V tretji temeljni organizaciji, ki bdi nad energetske vire in stroji, da proizvodnja teče nemo-teno, naj bi v prihodnjih petih letih novega planskega obdobja dopolnili opremo za vzdrževanje, povečali energetske vire in organizirali proizvodnjo namenskih strojev.

Četrta temeljna organizacija – orodjarna, pa naj bi v prihodnji petletki dobila novo proizvodno halo in potrebno sodobno opremo, s katero naj bi uskladili potrebe po novih orodjih za prvi dve temeljni organizaciji.

JANA TAŠKAR

● NNNP 79

Kako smo pripravljene?

Kamnik, 29. septembra 1979

»Danes zjutraj ob 7.15 je katastrofalni potres močno prizadel območje kamniške občine. V sedanjem trenutku še ne moremo reči, kakšno škodo je povzročila ta naravna nesreča, vendar je gotovo, da je veliko ranjencev in tudi mrtvih, materialna škoda pa je po prvih ocenah neprecenljiva.«

To so uvodno besede iz izredne številke Kamniškega občana, obenem pa tudi osnova predpostavke, na kateri je bil zgrajen program zaključnih aktivnosti akcije »Nič nas ne sme presenetiti«. Akcija NNNP je potekala v skladu s programom socialistične zveze, pri kateri je bil oblikovan tudi poseben štab za pripravo akcije. Naloge, ki si jih je ob tej akciji postavila socialistična zveza, so aktiviranje in koordinirano sodelovanje vseh dejavnikov na tem področju skozi vse leto. Z manifestativnim, akcijskim zaključkom, v katerem smo preverili usposobljenost in pripravljenost, so bile v celoti realizirane. Analiza priprav in akcije pa bo služila kot osnova za nadaljnjo krepitev obrambno-varnostnega sistema.

● Ko je eden od občanov, pripravnikov enote CZ spršel člana občinskega štaba, kaj mora storiti in kako, je leta začudenemu občanu odgovoril: »Jaz nič ne vem, ker sem mrtev že od 7.15.«

Na vseh področjih dejavnosti ljudske obrambe in družbene samozastite so se vse leto vrstile akcije, katerih namen je bil usposabljanje in obenem preverjanje znanja. V pripravi na akcijo so se v vseh okoljih v delo aktivno vključile tudi družbenopolitične organizacije. Tako so bili organizirani izpiti in tekmovanja iz prve pomoči, na tečajih so bili usposobljeni novi pripravniki RBK enot, v teku leta so bile v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah organizirane vaje enot CZ, v juniju je bila združena vaja enot civilne zaščite. Vaje so imele tudi teritorialne enote in še bi lahko naštevali. Ne nazadnje sodi v program vseh teh akcij tudi parada gasilskih enot in enot CZ ob 25-letnici občinske gasilske zveze. Ne smemo prezreti tudi velikega deleža pripadnikov narodne in civilne zaščite pri organizaciji in zagotavljanju varnosti udeležencev na prireditvah in proslavah v naši občini, predvsem XI. zboru gorenjskih aktivistov in proslave SKOJ na Mali planini.

V temačnem jutru 29. septembra je v zraku visela napetost. Glede na to, da so bili v vseh temeljnih sredinah seznanjeni z načrtovano akcijo, so povsod tekla mrzlične priprave. Natanko ob 7.15 je sirena oznanila, da se je akcija začela – potres je opustošil našo občino. Porušen je bil stari del mestnega jedra, pretrgani so bili električni in telefonski vodi. Iz pretrganih

cevi je tekla voda. Nič boljše ni bilo v delovnih organizacijah, kjer so bili poškodovani objekti. V ruševinah so ostali ranjenci, na mnogih mestih so izbruhnili požari. Na železniški postaji se je iz poškodovanih cistern razširil strupen plin. In še bi lahko naštevali, saj je vsaka krajevna skupnost in vsaka organizacija združenega dela k skupnemu dodala še svoje programe.

Takoj po znaku so se začele zbirati reševalne ekipe, ekipe CZ, narodna zaščita je zavarovala objekte, gasilci so posredovali. Vse ekipe in vsi sodelujoči so svoje delo opravljali hitro, odgovorno in učinkovito, skratka tako, kot da bi bila katastrofa resnična. Ob tem, kar je zelo pomembno, delo v delovnih organizacijah niti za trenutek ni zaostalo, saj smo se vsi zavedali, da je tudi v primeru resnične katastrofe potrebno poleg reševanja zagotoviti tudi čim bolj redno proizvodnjo.

Na kratko poskušajmo izluščiti nekatere drobce iz dela ekip prve pomoči, NZ, CZ, ekip za ocenitev škode, odstranjevanje ruševin itd. Štab akcije je ocenil, da je hiša v Novem trgu močno poškodovana in se lahko zruši. Takoj so bile angažirane ekipe komunalnega podjetja, ki je odklopilo vodovod, ekipa Graditelja pa je hišo porušila in odstranila nevarnost.

Zdravstvena služba se je organizirala v skladu s položajem in formirala več zdravstvenih postaj na terenu, kjer so zdravniki sprejemali ranjence, ekipe prve pomoči so nudile prvo pomoč in ranjence nato transportirale do zdravstvenih postaj. Na zdravstvenih postajah so ocenjevali delo ekip prve pomoči. Ugotovljeno je bilo, da so ekipe prve pomoči prikazale dobro znanje, celo boljše kot na dosedanjih preizkusih znanja. V Zdravstvenem domu je bilo pripravljenih tudi več intervencijskih ekip za nujne priprave, s sodelovanjem RK in občinskega štaba za CZ pa so organizirali tudi krvodajalsko akcijo, za katero so dobili dosti prijav.

● Reševanje ranjencev iz vrhnjega nadstropja osnovne šole Toma Brejca s pomočjo posebne ponjave, je vzbudilo tako veselje pri učencih, da so hoteli biti vsi ranjenci.

V akcijo se je vključil tudi vrtec, ki je takoj preselil otroke na rezervno lokacijo in jim zagotovil vse potrebno. Osnovne šole in Izobraževalni center so že nekaj dni prej izvedli akcijo reševanja otrok iz zgradbe, v soboto pa so nekateri učenci sodelovali v akciji kot kurirji, člani ekip prve pomoči, kot »ranjenci«, nekateri pa so bili v šoli. Pet izmed njih je bilo ranjenih v najvišjem nadstropju in so jih gasilci reševali s ponjavo. Podobno je bilo v Dijaškem domu in Domu upokojevcev.

V krajevnih skupnostih so se v začetku srečevali z nekaterimi težavami, saj je večina

ljudi delala, vendar so ekipe začasno izpolnili s šolsko mladino. Zelo dobro in hitro je bilo vzpostavljeno tudi sodelovanje med sosednjimi krajevnimi skupnostmi ter krajevnimi skupnostmi in delovnimi organizacijami, saj so ekipe delovnih organizacij hitro in učinkovito priskočile na pomoč pri delu v krajevnih skupnostih in obratno.

● Tudi sodnik za prekrške je poročal o ukrepih in svoji pripravljenosti, vendar je kljub temu ostal brez dela.

Pokazalo pa se je, da so mnoge ekipe, predvsem v krajevnih skupnostih, še preslabo opremljene za svoje delo. V teku dopoldneva so se sestala tudi vodstva družbenopolitičnih organizacij, predsedstvo skupščine in izvršni svet, ocenili razmere in sprejeli ukrepe za hitro in učinkovito pomoč. Prošnjo OK SZDL lastnikom počitniških hišic, naj te ponudijo občinskemu štabu za civilno zaščito so tako v delovnih organizacijah kot občani sprejeli z razumevanjem in je bil odziv zelo velik. Občinski sindikalni svet je z nesrečo seznanil tudi pobratene občine in jih zaprosil za pomoč.

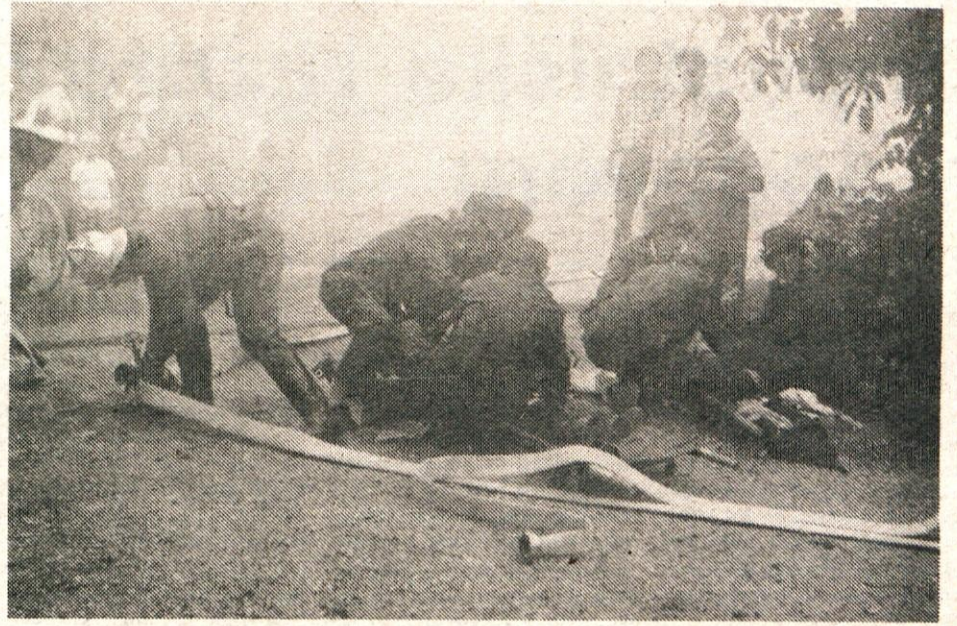
Zaradi predpostavke, da so trgovine poškodovane, so bile le-te nekaj ur zaprte, zato pa so bile vse trgovine z živili potem izjemoma odprte do 16. ure, tako, da so se lahko občani nemoteno preskrbeli z živili.

Skupni akciji so v vsaki temeljni sredini dodali kaj svojega, značilnega, naj bo to požar, rušenje, zastrupitev, poplava in podobno. Nekateri so ob tej akciji izvedli tudi svojo akcijo s popolnoma drugačno osnovno predpostavko. Marsikje so izdali izredno številko svojih glasil in informacij, ki so člane delovnih organizacij ali občane v krajevnih skupnostih seznanjale z akcijo in njenim potekom. Ne nazadnje je bil del informativne dejavnosti tudi razdeljevanje brošur in plakatov z alarmnimi znaki vsem gospodinjstvom in hišam v občini.

Skratka povsod je bilo opaziti, da so si vsi resnično prizadevali, da so svoje delo opravili dobro, hitro in učinkovito. Zavedali so se, da se je potrebno v normalnih razmerah čimbolje organizirati in usposobiti, da bo delo v primeru resničnih nesreč steklo organizirano in učinkovito.

Težko je na tako skromnem prostoru opisati vse, kar se je dogajalo ta dan, še teže je aktivnost ocenjevati. Vendar prve ocene kažejo, da smo dobro pripravljene in usposobljene. Vaja pa je opozorila na to, da nekatere stvari še vedno niso tako organizirane in urejene kot bi želeli. Na vse to bo potrebno v analizi vaje opozoriti in nato na osnovi tega poskrbeti, da bo mo slabosti odpravili.

JOŽE ZAGORC

Gasilci v boju z »rdečim petelinom«, ekipe prve pomoči pa nudijo prvo pomoč ranjencem.

Dislocirana zdravstvena postaja pod šotorom je sprejemala ranjence iz več krajevnih skupnosti. Zdravniki so kontrolirali pravilnost dela enot prve pomoči.

Učenci osnovne šole Toma Brejca so se morali zaradi nevarnosti zračnega napada umakniti iz šolskega poslopja skupaj z učitelji. Šolsko poslopje je bilo prazno v dobrih dveh minutah. Pri tem so pomagali tudi pionirji prometniki.

Ekipa za reševanje izpod ruševin čaka da gasilci ukrotijo požar.

● Kadrovska politika

Dopustniška razprava o dogovoru

Zbori občinske skupščine so na zadnji seji še za en mesec podaljšali javno razpravo o osnutku družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Kamnik, ki ga je komisija za volitve, imenovanja in kadrovska vprašanja dala v javno razpravo že 18. junija. Javna razprava je tako podaljšana do 24. oziroma do 29. oktobra, ko bodo zasedali družbenopolitični zbor ter zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti.

Očitki, da se je javna razprava začela »tik pred dopusti«, najbrž niso utemeljeni. Dejstvo pa je, da v treh mesecih nismo uspeli organizirati niti najbolj formalne razprave o tem vprašanju, če izvajamo pripombe na delovni osnutek, ki smo jih prejeli od Kemijske industrije Kamnik, Stola in kadrovske komisije pri občinskem sindikalnem svetu. Tudi izvršni svet je enkrat preložil razpravo o dogovoru prav zato, ker nanj pripomb ni bilo, niti ni bilo znano ali so o dogovoru kje že razpravljali ali ne, ker o tem nismo imeli informacij.

Na osnutek dogovora, ki je bil objavljen v delegatski prilogi Ka-

mniškega občana, smo prejeli nekatere pripombe in sicer od živilske industrije »ETA« in Donitovih tozdov v Kamniku. V ETI so hkrati z razpravo ocenili stanje na področju kadrovske politike, kar je še pozitivno, saj so tako ugotovili tudi, kaj še niso, kaj so in kaj še morajo narediti na tem pomembnem področju naše vsakdanje aktivnosti, še posebej glede na lastne razvojne programe. Ob tem naj omenimo le to, da smo v začetku avgusta, žal, »spet med dopusti«, poslali 42-im OZD vprašalnik z namenom, da bi pripravili analizo o izvajanju dogovora o osnovah kadrovske politike, ki je bil sprejet leta 1974. Do 1. oktobra (rok pa je bil 31. avgust) je na vprašalnik odgovorilo 27 OZD. O tem komentarju najbrž ni potreben.

Poglejmo le, koliko OZD ima izdelane plane kadrovske potreb. Dvajset OZD ima plane za leto 1978, za leto 1980 pa le 9. Za obdobje 1976–1980 ima izdelane plane kadrovske potreb 12 OZD, medtem, ko so za obdobje 1981–1985 razmišljali in tudi izdelali plane kadrovske potreb le v Graditelju in Zdrav-

stvenem domu. O dolgoročnejšem planiranju kadrovske potreb v Kamniku skoraj ne razmišljamo, saj niti ena OZD nima izdelanih teh planov. Znano pa je, da v petih letih konča visoko strokovno izobrazbo in se s tem ustrezno usposobi za opravljanje zahtevnih ali zelo zahtevnih nalog in opravil majhno število kadrov. Torej je srednjeročno planiranje kadrovske potreb preozek okvir za naše perspektivne razvojne programe saj si perspektivnih razvojnih programov ne moremo zamisliti brez visoko kvalificiranih in usposobljenih kadrov in sodobne tehnologije. Le-ta pa je med drugim odvisna tudi od kadrov.

Skrb za razvoj kadrov je torej sila pomembna za naš nadaljnji razvoj. Med drugim se to kaže tudi v številu inovatorjev, številu inovacij in tehničnih izboljšav. Za izume in tehnične izboljšave je v obdobju 1974–1978 na primer v Stolu skrbelo 32 izumiteljev (62 izumov in tehničnih izboljšav), v Menini je bilo 21 izboljšav, v Kemijski industriji pa je v tem obdobju en sam izumitelj imel 15 izumov in tehnič-

nih izboljšav. Podobni primeri so bili tudi v Titanu, Tekstilnem inštitutu, Svilanitu.

Podrobnejša analiza o izvajanju družbenega dogovora o osnovah kadrovske politike v občini Kamnik bo posredovana izvršnemu svetu občinske skupščine, družbenopolitičnim organizacijam in tudi občinski skupščini. Ta prispevek naj bo le vzpodbuda za kritično in poglobljeno razpravo o naši skrbi za razvijanje vseh oblik kadrovske dejavnosti.

Nosilci kadrovske politike bodo morali kadrovska vprašanja obravnavati in vrednotiti vsaj tako kot proizvodne, komercialne, finančno poslovne in druge naloge. Morajo biti organizacijsko in kadrovske usposobljeni tudi za zahtevno kadrovske delo, da bodo lahko obvladali zahtevne naloge s področja kadrovske dejavnosti kot so načrtovanje kadrovske potreb, pridobivanje in izbira kadrov, izobraževanje, štipendijska politika in podobno.

Sploh pa je večja učinkovitost in doslednost pri oblikovanju in izvajanju kadrovske politike povezana z vprašanjem, v kolikšni meri delovni ljudje poznajo vsebino in bistvo dogovora o kadrovske politiki ter kako ga uporabljajo pri spreminjanju samoupravnih odnosov na tem področju. Če že ne bomo temu vprašanju v času javne razprave posvetili več pozornosti, bomo to morali storiti potem, ko bomo dogovor sprejeli.

T. MALINARIČ

● Več skrbi bo potrebno posvetiti otroškim igriščem

Otrok in igra sta neločljiva

V naši občini je bil v zadnjem obdobju prav gotovo narejen velik korak na področju vzgoje, izobraževanja in varstva predšolskih otrok, predvsem z lanskoletno vključitvijo vseh petletnih otrok v 80-urni vzgojnoizobraževalni program. Vendar z doseženim še dolgo ne moremo biti zadovoljni. Kljub gradnji vrtec je še vedno premalo otrok vključenih v organizirano vzgojnoizobraževalno delo in varstvo (20 odstotkov v celotni občini, 40 odstotkov v krajevni skupnosti Kamnik).

Morda je prav letošnje mednarodno leto otroka številne spodbudilo k razmišljanju, česa našim otrokom nismo nudili, čeprav bi jim lahko, oziroma, je naša dolžnost. Ali imajo naši otroci, predvsem tisti, ki niso vključeni v vrtece, dovolj primernih prostorov za igro v okolju, v katerem živijo? Ob tem vprašanju se brez dvoma lahko zgrozimo.

Na pobudo občinske Zveze prijateljev mladine in predlog občinskega Otroškega varstva ter ostalih organizacij, ki bi bile pripravljene pomagati rešiti ta pereč problem (najbolj pereč v krajevni skupnosti Kamnik) je bil pred nedavnim sestankom omenjenih predstavnikov, na katerem so se lotili teme otroških igrišč v Kamniku.

Od štirih obstoječih igrišč se zaenkrat niti z enim ne moremo pohvaliti, saj so onesnažena in razdejana. Na pobudo tovarišice Male Drčar, dolgoletne aktivne družbenopolitične delavke v Kamniku, je krajevna skupnost le pokazala zanimanje za ureditev igrišč. Začeli so na Zapricah pri samopostrežni trgovini Market, kjer so igrišče delno že obnovili, saj so bila pokvarjena igrala večja nevarnost, kot zadovoljstvo otrok.

Vendar ugotavljamo, da samo obnavljanje ne bo dovolj, temveč, da bodo dosti več lahko pripomogli hišni sveti, ki naj bi poskrbeli tudi za čiščenje in čuvanje igrišč. Vendar se nekateri stanovalci še vedno premalo zavedajo svojih dolžnosti. Igrišče na Zapricah močno onesnažujejo tudi okoliške trgovine, saj je zaradi premajhnega števila košev in kontejnerjev za smeti ter skladiščenja na prostem, igrišče postalo odlagališče kartonov, papirja in druge embalaže.

Po daljši razpravi so se predstavniki na sestanku dogovorili, da bodo ustanovili nekaj člansko komisijo, ki naj dokončno reši problem otroških igrišč v Kamniku. Komisija naj bi pripravila program urejanja igrišč, financiranja in predlog za odgovornega upravljalca, saj ne vemo natančno, kdo je pristojen za urejanje in čuvanje igrišč. Prav gotovo ne le posamezniki, ampak tisti, ki so odgovorni za normalen razvoj in vzgojo naših otrok. To pa smo mi vsi.

M. JANČAR

Uspešna organizacija

Predsedstvo občinske konference SZDL je na zadnji seji obravnavalo poročilo organizacijskega odbora za pripravo XI. zborna gorenjskih aktivistov. Predsedstvo je bilo mnenja, da je bila prireditev uspešno in kvalitetno organizirana. Pri organizaciji so se sicer pojavile določene napake, ki pa niso bistveno vplivale na prireditev in v večini primerov zanje ni bil kriv organizacijski odbor. Informiranje in propaganda sta bila nekoliko slabša, saj nekatera sredstva javnega obveščanja temu, za gorenjske občine zelo pomembnemu dogodku niso posvetila dovolj pozornost. Eno pomembnih prireditev, ki je posledica XI. zborna, je tudi asfaltiranje ceste v Rudnik, ki pomeni krajanom okno v svet in je Rudnik, odprlo izletnikom. Predsedstvo je bilo tudi mnenja, da prireditev ni bila draga, k čemur so veliko prispevali krajan s prostovoljnimi delom. Tudi

sodelavca, ki sta sodelovala pri organizaciji, akademski kipar Drago TRŠAR, ki je izdelal osnutek značke in arhitekt Marjan VRTOVEC, ki je izdelal sceno, sta svoje delo opravila brezplačno. Glede na kvaliteto prireditve in v primerjavi s podobnimi prireditvami so bili stroški organizacije izredno nizki, saj je bilo uporabljenih 27 starih milijonov (brez dohodkov gostinskih uslug in vrednosti lesa, ki je bil kupljen in bo ostal krajanom, da ga bodo uporabili za gradnjo kulturnega doma). Omeniti moramo tudi delovne organizacije, ki so prispevale na pomoč pri organizaciji in prispevale svoj delež k uspehu prireditve.

Predsedstvo občinske konference SZDL se zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri organizaciji in tako omogočili, da je bilo letošnje srečanje gorenjskih aktivistov uspešno organizirano.

J. Z.

Koliko resnice je v govoricah?

Od uradne otvoritve čistilne naprave obeh sosednjih občin v Študi, bila je ob občinskem prazniku lani, delovanje centralne čistilne naprave ni steklo normalno predvsem zaradi objektivnih tehničnih težav. Med občani tako že vse leto krožijo najrazličnejše govorice, zato sta se tudi komunalni skupnosti Kamnika in Domžal odločili, da pripravita poročilo o dejanskem delovanju in težavah tehnične narave skupne čistilne naprave.

Čistilna naprava že nekaj časa poskusno dela, čiščenje odpadnih vod pa še vedno ni tolikšno, kot predvidevajo zmogljivosti novega objekta. Seveda predvsem zato, ker vsi uporabniki še niso priključeni na CČN in bodo morali to obveznost izpolniti v najkrajšem času. V Kamniku še ni priključena kanalizacija s Cankarjeve ceste ter odpadne vode Kemijske industrije in tovarne usnja. V Utoku so še posebne težave, ker so morali zaradi večjih količin strupenih kemikalij v odpadni vodi zgraditi precej zahtevnejšo in dražjo predčistilno napravo, ki pa bo oktobra letos že priključena na skupni kolektor.

Nekaj težav je tudi v tehnični izvedbi čistilne naprave. Poleg premajhnih količin odpadne vode, so pokvarjene uvožene merilne naprave, zato je zaenkrat upravljanje še ročno. Izvajalci si prizadevajo, da bi okvaro čimprej odpravili, poleg tega pa priskrbeli še rezervne aparate, da jih bo v primeru okvare moč takoj zamenjati in zagotoviti normalno čiščenje. Lahko bi našli še nekaj manjših tehničnih okvar, nekaj pa je bilo že odpravljenih.

Pojavlja se tudi vprašanje statusa skupne čistilne naprave. Ker si komunalni interesni skupnosti obeh občin v razpravah nista bili enotni, sta občinska izvršna sveta predlagala, naj čistilna naprava služi v okviru novega TOZD pri Komunalnem podjetju Domžale.

Za izgradnjo tretje faze čistilne naprave je pogodbeni rok že potekel, dela pa še niso končana. Izvajalec meni, da je temu krivo predvsem pomanjkanje gradbenega materiala in delavcev. Vse kaže, da bo tudi nad izvajanjem tega programa potrebno bolj bdeti.

Skupščina kamniške samoupravne komunalne skupnosti je na svoji zadnji seji sprejela tudi sklep, da bo treba do prihodnjega leta zgraditi glavne razbremenilnike na kolektorju ter namestiti merilne naprave na kolektorju med Kamnikom in Domžalami. Predčistilne naprave in merilce za odpadne vode morajo zagotoviti tudi vsi večji potrošniki v občini. Inšpekcijske službe pa bodo nadzorovale vse priključke, ki morajo biti v najkrajšem času priključeni na centralno čistilno napravo.

M. JANČAR

● Jubilej slovenskih gojitvenih lovišč

Kraljestvo kozoroga

Od osrednje slovesnosti ob 30-letnici gojitvenih lovišč Slovenije, bila je v Bohinju, je minilo že več tednov. Kljub temu pa ne bo odveč, če se, z majhno zamudo, le pomudimo ob enem od jubilarov, kamniškem Kozorogu. Še toliko bolj upravičeno, ker bodo prav v teh dneh končali dela na njihovi novi upravni stavbi ob Poti na Poljane.

25. aprila 1949 je bila pri takratnem predsedstvu slovenske vlade ustanovljena Uprava državnih gojitvenih lovišč, pod katero je sodilo sedem lovnih področij: Triglav, Karavanke in Kamniške planine – obe lovišči sta se leta 1960 združili v gojitveno lovišče Kozorog, Snežnik, Rog-Kočevje, Pohorje in Prekmurje. Uprava gojitvenih lovišč je bila razformirana leta 1960, in lovišča, ki so v teh letih spremenila svoja imena, so začela povezano delovati šele po letu 1975, ko je bila ustanovljena skupnost organizacij združenega dela za varstvo, gojitev divjadi, lovstvo in ribištvo Slovenije.

Toliko le za ilustracijo o delovanju slovenskih gojitvenih lovišč. Zdaj pa se vrnimo h Kozorogu, katerega gojitveno lovišče se razteza na prek 50 hektarjih zemljišča na vzhodnem delu Karavanško-kamniškega območja. Lovišče je razdeljeno na štirinajst srednje in visokogorskih revirjev ter dva nižinska. Na tem prostoru ima svoj življenjski prostor šest planinskih orlov,

dve koloniji kozorogov, gamsi, ruševci, divji petelini, gozdni jerebi, jelenjad, srnjad, divji prašiči, poljski in planinski zajci, svizci, fazani, jerebice in še druge živali. Nad tem prostorom bdi 27 delavcev kamniškega Kozoroga, kajti prva naloga gojitvenih lovišč je ohranjanje in skrb za živali. In da ta naloga sploh ni preprosta, govori podatek, da so kozoroge na Brani v Kamniških planinah začeli naseljevati že leta 1953 in jo kasneje že dopolnjevali, da danes šteje prek petdeset živali.

O uspešnem delovanju kamniškega Kozoroga najzgovorneje govorijo številna priznanja na lovskih razstavah, saj so samo za kozoroge »pridelali« 17 zlatih medalj, kozorog – lovska trofeja predsednika Tita, pa je bil prvak Jugoslavije.

V gojitvenem lovišču Kozorog so se v prvi polovici letošnjega leta poleg običajne težave – zavod namreč v prvem polletju skoraj po pravilu posluje z izgubo, ker se sezona lova odpira šele v drugi polovici leta – srečujejo še z nepredvidenimi težavami. Kozorogi v gojitvenem lovišču na Ljubeljso so namreč dobili garje. Bolezen je draga z dveh strani: zato, ker so za obolele kozoroge zgradili posebno ogrado, v kateri jih zdravijo. Drugič zato, ker so morali precej živali zaradi bolezni ustreliti – in kar nakaj let bo trajalo, da bo čreda kozorogov spet taka, kakršno si želijo v Kozorogu.

Spet smo v šoli

Ja, ja že dober mesec je minil, odkar smo spet v šoli. Počitnic ni več, s šolskih torb smo očistili prah (če nam ga slučajno ni odpihnil veter na poti v šolo). Za nas, kamniške srednješolce, bi bilo boljše, če bi cunje, s katerimi smo čistili prah s šolskih torb, prinesli kar s seboj, v šolo. Saj veste, v tisto »ta« novo, ki stoji pod Starim gradom. Že prvi dan smo morali imeti vsi obvezno copate. Dopoldne je minilo bolj v znamenju čistilne akcije, kot pouka. Čistili smo vse, od oken do omar, šolskih stolov in klopi, ponekod tudi po tleh. V »amfiteatru« (pa ne takem za bojne igre) imamo lesene deske, podobne klopem. Te klopi so očistile naše dobre stare kavbojke, pa saj imamo doma pralne stroje...

Na našem urniku je pisalo, da imamo telovadbo v stari ali novi osnovni šoli. Tudi na to težavo smo se kmalu privadili. Prve dni je bilo prihajanje k pouku zelo zanimivo. Če se ni izgubil profesor (to se je dogajalo bolj poredko) smo se pa mi dijaki. No, saj nam ni za zamerit, če se zdaj kdaj opravičimo zamudo k pouku rekoč: »tovršica, sem se izgubil«. Včasih se nam zdi ta šola kar prevelika, kar pa ni čudno, saj smo prej bili navajeni na manjše prostore ali, da prostora sploh nismo imeli.

Dolgo časa smo v šoli med glavnim odmorom le premišljevali o malici, včasih smo od silne lakote otrsli tudi kakšno jablano. Končno pa so si četrtošolci omislili prodajo malice (sendviči - 7 din, 2 dl kokte - 6 din), ki gre dobro v prodajo.

Ob pripravah na akcijo NNNP smo tudi na naši

šoli doživeli zračni napad, zato smo odhiteli v zaklonišča. Ne vem, zakaj je bilo po tleh toliko belega prahu, vem le to, da sem zelo težko dihala in vedno manj sem bila prepričana, da bi v primeru pravega napada odšla v ta (menda edina) urejena zaklonišča v Kamniku.

Obiskalo nas je tudi že prvo daljše deževje, ki smo ga, čeprav smo nosili dežnike, občutili tudi na lastni koži. Do hujših poplav ali utopitve ni prišlo, zgodilo se je le to, da je neki profesorici sredi ure začela kapljati na glavo deževnica in je morala zato prestaviti kateder. Tudi pri angleščini smo postavili vedro za zlivanje vode. Nekaj jih je stalo tudi v »amfiteatru«, v garderobah pa smo vodo po tleh pobirali s krpami.

»Vi pa res niste nikdar zadovoljni!« boste rekli. Ampak kaj, ko je nekoč vode preveč, drugič pa spet premalo. To so najbolj občutili naši reditelji, ki so se morali zadovoljiti pri brisanju table s suho krpo. Pri tem so njihove kavbojke postale še bolj bele, a kaj, ko tabla mora biti pobrisana. Če je slabo vreme moramo pisati tudi pri manjši svetlobi, ker preprosto zmanjka toka.

Naša zadnja skrb se zdaj vrti okrog kurjave, saj veste, jesen se nam vedno bolj bliža, s tem pa tudi hladnejši dnevi, ki so še posebej občutijo v naši razredih. Po domovih že kurimo, zdaj bi radi vedeli, kdaj nas bo tudi šola »toplo« pozdravila, ko bomo jutraj premraženi stopili vanjo.

No, po vsem tem, kar ste prebrali tukaj, pomislite, ali ni naše šolsko življenje v novi stavbi ICRM PESTRO???

MATEJA

Najvišje priznanje »ušlo«

Petindvajset udarniških značk in enainvajset pohval je bogata bera kamniških brigadirjev z letošnjih republiških akcij v Beli krajini, na Kobanskem ter na zveznih akcijah v Črnogorskem Primorju. Zadnjih se je udeležilo devet posameznikov, ki so se vključili v tri različne brigade, medtem ko je brigada dr. Emil Orožen najprej vihtela krampe in lopate v Beli krajini (15. julij-4. avgust), nato pa na akciji Kobansko '79 (od 5. do 26. avgusta).

Obe brigadi sta bili proglašeni za najboljše v izmeni, izmeni pa najboljše na akciji. Odlično so se odrezali, kajne. Samo trak akcije, najvišje priznanje, jim je »ušel«. Le zato, ker je bila brigada prvič in drugič nepopolna (na akcijo je prišla samo z 29 brigadirji.)

Ko je center za mladinske delovne akcije pri občinski konferenci ZSMS Kamnik sprejemal to analizo, so poiskali tudi vzroke za uspehe in na drugi strani neuspehe. Dobro izbrano vodstvo oziroma štab brigade je omogočilo, da je na akciji vse »klapalo«, nekatere ponovljene in tudi nove napake pa so krive slabi zasedenosti brigade. V prvi vrsti dobro zasnovano evidentiranje ni doseglo pravih rezultatov. Očitno je bilo nekoliko šibko tudi informiranje, predvsem pa je odpadel najpomembnejši del priprav na republiške in zvezne akcije: spomladi centru nikakor ni uspelo organizirati lokalne delovne akcije, ki bi mlade še najbolj pritegnila, ker se nobena krajevna skupnost kot investitor razpisu ni odzvala.

S programom dela za to jesen in prve pomladanske meseca, bodo skušali te pomanjkljivosti odpraviti; organizirali bodo razstavo, potrebno pa bo tudi najti nove načine pridobivanja brigadirjev, predvsem iz vrst dijakov in

štipendistov. Vsaj ti zadnji se pramalo zavedajo, kaj so dolžni družbi, ki jim omogoča šolanje. In če bo vsaj še ena od krajevnih skupnosti pripravljena na pomlad sprejeti lokalno delovno akcijo se morda v letu 1980 na republiških akcijah Kamničanom ne bo spet izmuznil iz rok trak akcije.

SONJA HRIBOVŠEK

Programi v zraku

Kogar je v prvi polovici avgusta zanesla pot ali so ga zmamili plakati v dvorano nad kavarno Veronika, si je lahko ogledal zanimivo razstavo Zveze organizacij za tehnično kulturo. Društva, vključena v to organizacijo (jamrji, radioamaterji, modelarji, fotoklub, DIATI - društvo izumiteljev, avtorjev tehničnih izdeljav in AMD), so predstavila obiskovalcem svoje dosežke, nekatera pa tudi opremo. Vseka-

kor je razstava v primerjavi z lanskim letom privabila več obiskovalcev, kar je kar krepak korak naprej, če vemo, da tehnična kultura še ni dobila tistega mesta in ugleda, kot jo njena oblika dejavnosti in izobraževanja v naši družbi zasluži.

»Vsaj v zadnjem letu je precej boljše, a še vedno so hudi prostorski in denarni problemi,« sta v uvodu povedala Avgust Šiler, predsednik ZOTK in predsednik

radioamaterjev Milan Dolinšek. »Člani društev delajo v neprijetnih prostorih in še ti so večina izven mesta - Mekinje, Tuhinj itd. To najmočnejše občutimo, ko organiziramo tečaje, pa veliko kandidatov zaradi oddaljenosti prostorov odpade. Najboljša rešitev bi bila, ko bi dobila ZOTK skupne prostore in bi jih dala na razpolago svojim društvom. Seveda pa je ta rešitev več ali manj samo želja. Ena boljše, a izredno dragih možnosti je, da bi dobili prostore starega gasilskega doma v mestu, vendar bi obnova stala več kot dvesto starih milijonov.

S financiranjem je pa tako: pred dvema letoma smo podpisali sporazum z delovnimi organizacijami v kamniški občini, da nam odvajajo 0,05% od ostanka čistega dohodka. Nekatere se tega držijo, druge spet ne, Titan pa sploh ni podpisnik in to edini. Seveda je vsako leto vprašanje, koliko denarja bomo sploh dobili, ker lahko delovne organizacije denar investirajo in dodatek za nas avtomatično odpade. Ni čudno, da so naši programi, ki jih napravimo za tekoče leto, vedno v zraku, saj nimamo zagotovljenih sredstev. Verjetno bi morali preiti na način financiranja, kot ga imajo v domaški občini, kjer dobivajo sredstva iz samoupravnih interesnih skupnosti. S tem bi se izkopal iz večjih težav, vodje društev pa bi lahko več časa posvetili tehničnemu delovanju društev. SONJA HRIBOVŠEK

Devetič smo se srečali

Oktober leta 1971 smo se prvič srečali aktivisti in uslužbenci bivšega okraja Kamnik iz leta 1945. Takrat se nas je zbralo 85 iz vseh krajev Slovenije in celo iz Zagreba, kamor je nekdanje aktiviste in uslužbence zanesla življenjska pot.

V soboto 23. septembra smo se srečali že devetič, tokrat na Lazah v Tuhinju. Vreme je nekoliko nagajalo in zbralo se nas je 23, opravičilo pa kar 12. Od leta 1971 dalje jih je kar 15 umrlo. Navzoče, ki so prišli iz Maribora, Kamnice, Podbrezja, Kranja, Vrhnike, Ljubljane, Domžal, Mengša in Kamnika, je pozdravil prvi predsednik bivšega okraja Kamnik Ivan Repinc. Kljub temu, da smo priletni, je dejal, vsi upokojevalci le 2 š v delovnem razmerju, smo potrebni družbi. Prav vsi sodelujejo v družbenopolitičnem življenju, saj so naše medvojne in povojne izkušnje še potrebne kot nasveti pri raznih akcijah in delu.

Tudi prva sekretarka KP bivšega kamniškega okraja Dora Pakiž je bila med nami, še vedno tako podjetna in neustrašna, kot nekoč. Pomenili smo se o sedanjem življenju, zdravju in obujali spomine na medvojne in povojne čase, predvsem pa na tisto tovarštvo, ki ga danes zelo pogrešamo. S. P.

Danes dobro, jutri bolje

Prav zares ne bi mogli trditi, da je dejavnost posameznih klubov in društev v okviru Zveze organizacij za tehniško kulturo dovolj poznana vsem kamniškimi občanom, še manj pa težave in razmere, v katerih delajo. Denar je sveta vladar, so že davno pred nami modro ugotovili, člani društev pa se s tem izrekom srečujejo dan za dnem. Tudi radioamaterji.

Emil Dolinšek se je začel ukvarjati z radioamaterstvom že leta 1959 in je bil eden od soustanoviteljev danes priznanega radio kluba Videm-Krško. Kasneje ga je pot zanesla v širni svet, kakor radi rečemo, z morja pa se je vrnil pred slabimi šestimi leti. Ves čas je bil član Radio kluba Kamnik in lansko leto prevzel vodstvo te skupine. To leto so tudi pristopili k delu plansko, saj so napravili in sprejeli finančni delovni program. Prva točka vseh teh programov pa je vzgoja in izobraževanje.

»Trenutno šteje klub poleg članov še 29 operaterjev. Res so to v večini moški, fantje, čeprav to ni nikakor nekakšna stroga moška specializacija. Radiotelegrafistke so na zahodu zelo znane, pa tudi v nekaterih klubih sosednjih občin so dekleta izredno aktivna. V Kamniku imamo pri tem nekaj smole, saj nam je

trenutno od vseh ostala samo še ena. Nekatere oziroma nekateri že po nekaj urah tečaj opustijo, čeprav je začetna navdušenost zelo velika. Učenje je res težko in dolgotrajno, povrhu vsega pa imamo prostore v Mekinjah, pa res ni prijetno v večernih urah opraviti tako pot, posebej še, če so to osnovnošolci. Tako, prostor je že eden od naših večjih problemov. Ko bi vsaj za izvedbo tečajev dobili sobo v centru me-

sta, bi bilo veliko lažje. Drugo je seveda finančna plat. Mi lahko delamo raznorazne načrte in programe predločimo predračune, nikoli pa ne vemo, koliko akcij bomo izpeljali, ko pa nimamo zagotovljenih sredstev.

Upam, da bomo to rešili z novim načinom financiranja. Resničen uspeh pa bomo dosegli šele takrat ko bomo na začetku leta točno vedeli, koliko denarja bo dobila ZOTK, saj zdaj delamo

plane za naprej, denar pa dobivamo za nazaj.«

Letošnjo jesen so odprli kočjo oziroma del kočje v Gradišču na Veliki planini.

»Del te kočje smo dobili v najem od Viatorja za minimalno najemnino, preuredili pa smo ga sami. Izbrali smo je zato, ker se vsak mesec udeležujemo UKV tekmovanj, za to pa je izredno pomembna višina lokacije radijske postaje. Zadnji dve leti smo

že hodili v to kočjo, vendar je bilo vse precej neurejeno. Tu mislimo imeti dve stari preurejeni postaji UKV in KV z antenami ter agregatom, lokacija pa bo tudi rezervni center zveze širšega družbenega pomena, saj bomo lahko v primeru elementarnih in drugih nesreč - če bo seveda operater v koči - obveščal preko radio postaje.«

Lansko leto se je osamosvojil tudi klub v Tuhinju, ki je bil po prejšnji sekcija Radio kluba Kamnik.

»Do nedavnega niso imeli aparatur za delo, letos pa je Oddelek za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v Kamniku nabavil popolnoma novo KV aparaturo in mislim, da bodo lahko v kratkem pričeli z normalnim delom, ker bo izrednega pomena za ta tehnično dokaj nerazviti del kamniške občine.«

Emil pravi, da sta v primerjavi z nekaj leti nazaj leta 1978 in 1979 dokaj uspešni in da se »stvari premikajo« ne samo pri radioamaterjih, ampak v vseh tehničnih društvih. Ampak tako hitro in temeljito, kot bi radi, pa spet ne. Pa čeprav smo na pragu usmerjenega izobraževanja, novih vsebinskih premikov v osnovnošolske predšolski vzgoji, kjer bo imela tehnična kultura eno od pomembnih vlog, jo še kar prerađi mačehovsko trepljamo (ne samo v kamniški občini) in se noče mo utrujati z njenimi, k sreči nič več tako milimi prošnjicami.

SONJA HRIBOVŠEK

Kartica, ki jo v počastitev 750-letnice mesta Kamnika pošiljajo v široki svet radioamaterji

Poroke:

FLERIN Ivan, delavec iz Vrh polja in
HRIBAR Anica, galant. tehnik iz Podgorja
MALETIČ Marjan, električni mehanik iz Križa in
ŽIBERT Jana, uslužbenka iz Podgorja
RESNIK Stanko, delavec iz Nasovč in
ŽIBERT Stanka, prodajalka iz Struževega
ZLOBKO Anton, ključavničar iz Ljubljane in
JENKO Breda, ekonomist iz Križa
SVETLIN Janez, orodjar iz Podgorja in
DIMEC Silva, delavka iz Križa

Smrti:

ZAMLJEN Marija, gospodinja, stara 93 let iz Bistričice
DOLINŠEK Marija, druž. upokoj. stara 91 let iz Kamnika
VIDIC Frančiška, os. upokoj. stara 85 let iz Podgorja
BAMBIČ Marija, os. upokoj. stara 83 let iz Kamnika
BIZJAK Alojz, delavec star 55 let iz Duplice
SENOŽETNIK Anton, os. upokoj. star 79 let iz Zavrha
MEDVEŠEK Janez, os. upokoj. star 56 let iz Črne
ZINK Margareta, os. upokoj. nemška državljanka, ki se je ponesrečila v planinah
ŽNIDAR Alojzija, upokoj. stara 81 let iz Kočevja
KERŽIČ Janez, star 75 let kmet. star. upokoj. iz Klanca 31

Štirinajstdnevna kronika

Mirneje in bolj varno

S padcem temperature se je znižalo tudi število dogodkov, ki jih opisujemo v naši kroniki. Ta ugotovitev velja za drugo polovico meseca septembra. Verjetno temu ni kriva ohladitev, je pa sicer skoraj neverjetno, kako mirno mesto je bil Kamnik po petnajstem v mesecu, kar se že precej časa ni pripetilo. Želja po takem miru do konca leta bo verjetno ostala le želja, dogodki pa se bodo odvijali kot so se pred časom. Da bi le bili demantirani. Bomo videli.

JAVNI RED IN MIR

V petnajstih dneh je bilo storjenih devet prekrškov zoper javni red in mir, od tega šest v gostinskih objektih. Po trikrat so vročekrvneži razgrajali in grozili, dvakrat je prišlo le do »povabila« na pretep. V prosotorijah za pridržanje se je znašel le en »gost«, pa ne zaradi pomanjkanja premoga.

17. 9. so že, bolj verjetno pa še, ob 00.05 uri na Starem gradu neki moški grozili z nožem. Pred miličniki so jo popihali, nož pa pustili za spomin. Neznanci bodo kaj kmalu znanci, saj je imel njihov avtomobil tudi registrsko številko. Groznje na visoki ravni.

20. 9. je Jože I. iz Šmarce ob 20.25 uri v restavraciji Stol na Duplici z razgrajanjem zabaval goste in osebje. Miličniki so ga opozorili na neprimeren repertoar.

25. 9. je ob 21.50 uri na avtobusni postaji v Kamniku Neko Š. iz Vrhpolja nekajkrat udaril Verico M. iz Duplice. Lunca je videla, miličniki ukrepali, sodnik za prekrške pa povedal ceno.

27. 9. Natakariji v kavarni razbijejo premalo kozarcev, zato jim je tega dne ob 20.15 uri priskočil na pomoč Miroslav H. iz Maistrove. Ker sam ni dobil pijače, jo je jemal gostom. Miličniki so ga do iztreznitve postavili na hladno.

29. 9. je ob 01.20 uri pogosti gost naše kronike Borut B. iz Stelctove napadel Viktorja Š. iz Stelctove in Jožeta Z. iz Župančičeve. Pred miličniki jo je pobrisal. Zgodnje vključevanje v akcijo NNNP, sicer pa Borut večkrat preseneča miličnike in sodnika za prekrške.

KAZNIVA DEJANJA

Energetska kriza še vedno razsaja in kolesa so še vedno v nevarnosti. V petnajstih dneh je dobilo »noge« pet koles, pridružilo pa se jim je tudi pet koles z motorji. Lastnike so v tem času menjali med drugim tudi hlodi, okno, elektromotor za betonski mešalec, ventili za radiatorje in kronika bi bila brez posluha, če se med ukradenimi predmeti ne bi znašel tudi avtoradio, ki ga je neznan ljubitelj glasbe zmaknil Francu Š. iz Županjih njiv iz nezaklenjenega avtomobila.

Kaže, da je Bakovnik postal nabavni center za gradbeni material in dele za centralno kurjavo.

24. 9. sta na delovišču na Bakovniku moški in ženska pogumno nakladala na voz betonske plošče. To seveda nista počela zaradi rekreacije, temveč sta naložen voz odpeljala. Pri tem so jih ne-

kateri samo opazovali, nihče pa jima tega početja ni preprečil. Vsaj na pomoč bi jima priskočili. Kje si družbena samozaščita?! Morda pa opazovalci živijo po tistem: »Saj ni moje.«

28. 9. je iz priročnega skladišča na Bakovniku zmanjkalo 160 ventilov za radiatorje. Pomanjkanje ventilov, ali pa ukradeni bolj tesnijo.

PROMETNE NESREČE

V obravnavanem obdobju se je na kamniški cestah pripetilo 14 prometnih nesreč, v katerih je bila ena oseba težje poškodovana, štiri osebe so dobile lažje telesne poškodbe, v dveh primerih so bile posledice le praske, v sedmih nesrečah pa je nastala le materialna škoda. Največjemu številu prometnih nesreč je botrovala neprimerna hitrost in izsiljevanje prednosti. Tri prometne nesreče so se pripetile na Titovem trgu, po dve nesreči v Mostah in na cesti Kamnik-Stahovica, na nekaterih cestah v občini (Podgorje, Šmarca, Črna, Duplica idr.) pa po ena prometna nesreča. Poleg vozilov motornih vozil so bili v

prometnih nesrečah udeleženi še: dva kolesarja, en pešec in en voznik vprežnega voza.

Na vso srečo v tem obdobju med udeleženci v prometnih nesrečah ni bilo otrok, čeprav je šolsko leto na samem začetku. Število prometnih nesreč je v obravnavanem obdobju sicer precejšnje, posledice prometnih nesreč pa so znatno manjše kot v prejšnjih obdobjih. Z večjo pazljivostjo, upoštevanjem prometne signalizacije in pravi vožnje, zmernejšo hitrostjo in še marsičem bomo tudi v bodoče lahko povečali varnost udeležencev v cestnem prometu. Opozorilo je potrebno še posebej sedaj, ko se nam približujejo megleni jesenski dnevi in spremenjeni pogoji za vožnjo.

Zeleti je, da bi bili zapisi o dogodkih v kroniki vedno krajši, življenje in počutje delovnih ljudi in občanov Kamnika pa vedno varnejše in prijetnejše. Tudi varovanju družbenega in zasebnega premoženja bo potrebno posvetiti precej več pozornosti, saj podatki kažejo, da smo na tem področju storili premalo.

MAJ

Še enkrat dražja registracija?

S podražitvijo pristojbin za registracijo vozil bi naj v Sloveniji zbrali denar, ki ga primanjkuje za gradnjo cest. Izvršni svet ljubljanske mestne skupščine je namreč dal pobudo republikemu izvršnemu svetu, da bi delegati republiške skupščine še letos glasovali za dopolnitev in spremembo odloka o višini pristojbin, ki jih je treba plačati za cestna motorna vozila (Uradni list SRS, št. 3/74). Pristojbine za registracijo motornih vozil, tako predlagajo, bi se naj od 1. 1. 1980 dalje povišale za 100 odstotkov.

Predlog, oziroma pobudo ljubljanskega izvršnega sveta podpisajo tudi Maribor, Celje in obalne občine, katerim tudi močno primanjkuje denarja za izvedbo načrtovanih cestnih novogradenj. Ves denar, ki bi ga s tako povišanimi pristojbinami zbrali, bi naj namenili za gradnjo novih cest (tako predlagajo v Ljubljani). Doslej je namreč polovica denarja šla za vzdrževanje in popravilo obstoječih cest, druga polovica pa za novogradnje.

Čeprav prav gotovo ni slovenske občine, ki bi ne imela težav na področju gradnje cest, bo to jesen razprava v republiški skupščini vroča. Sto odstotno povišanje pristojbin bo sicer precej udarilo po žepu vse občane, ki

imajo avtomobile, še huje pa zna prizadeti delovne organizacije, ki imajo močan vojni park.

Ljubljanska mestna skupščina je junija 1974. leta sprejela 10-letni program izgradnje cest v Ljubljani, ki zajema novogradnjo, rekonstrukcijo in modernizacijo približno dvajsetih cest. Takrat so ta program ocenili na 2.146 milijonov dinarjev. Ker pa se je gradnja zavlekla, program so začeli uresničevati prepozno, predvsem pa ker so bile ocene narejene na osnovi nepopolnih idejnih načrtov, pa tudi zaradi zamudnega, dragega in prepočasnega pridobivanja zemljišč, so investitorji izračunali, da bo čestni program močno dražji. Odstopiti od načrtov ni mogoče, saj je prometna problematika v republiškem glavnem mestu več kot pereča. Tako je stekla široka razprava v zvezi komunistov in v SZDL. Končno so vsi podprli predlog za dodatno zbiranje denarja. Novo izračunana investicijska vrednost je kar štirikrat višja od prvotne, saj bo program menda stal 8.980 milijonov dinarjev. Le denar od povišanih pristojbin zato v Ljubljani ne bo dovolj. Predlog občinskih in mestne skupščine je zato tudi, da bi v Ljubljani povečali stopnjo prispevka, ki ga po samouprav-

nem sporazumu prispevajo temeljne organizacije od ostanka dohodka od sedanjih 3,5 odstotka na 5 odstotkov. Predlagajo pa tudi uvedbo prispevka za samostojno opravljanje obrtne dejavnosti po enaki stopnji, to je 5 odstotkov od ostanka dohodka, nekaj denarja pa se bo nateklo od večjega zemljiškega prispevka.

Ker je v Ljubljani registriranih približno 105.000 motornih vozil, bi lahko le s povečanjem pristojbin za registracijo zbrali 400 milijonov dinarjev letno.

Čeprav je pobuda za spremembo prispevka »rodila« stiska z denarjem pri gradnji novih cest in jo tudi večina občin podpira prav iz teh razlogov, pa to ne pomeni, da občine, kjer teh zagat ne poznajo, ali imajo bolj pereče probleme drugje, na ta način zbranega denarja ne bodo mogle usmeriti po lastni presoji. Zato lahko pričakujemo tudi v ostalih slovenskih občinah vročo delegatsko razpravo, ne le o povišanju pristojbin, ampak tudi o tem kako ta denar najbolj koristno investirati.

H. K.

● Cestnina sedaj

Osebnih avtomobilov: do 900 kubičnih centimetrov 352,50 dinarja, od 900 do 1350 kubičnih centimetrov 602,50, od 1350 do 1800 kubičnih centimetrov 1.002,50, od 1800 do 2500 kubičnih centimetrov 1.502,50, od 2500 do 3150 kubičnih centimetrov 2.502,50, ter nad 3.150 kubičnih centimetrov 5.002,50 dinarja.

Tovornjaki: 1 tona nosilnosti 1350 dinarjev, 2 tona nosilnosti 2.500, 3 tone 4.050, 5 ton 7.750, 7 ton 11.450 dinarjev (kategorij je več, a nismo vseh našli).

Priklopniki: do 1 tone 750 dinarjev, do 2 ton 1.500, do 3 ton 2.250, do petih ton 4.350 dinarjev...

Gradnja zaklonišč v občini Kamnik

Glede na nejasnosti, ki se pojavljajo v zvezi z izvajanjem nekaterih določil Odloka o gradnji in adaptaciji zaklonišč v občini Kamnik želimo občane seznaniti s posameznimi določili tega odloka, kakor tudi s problematiko gradnje javnih zaklonišč.

Skupščina občine Kamnik je v skladu z Zakonom o ljudski obrambi (Uradni list SRS, št. 23/76) februarja 1977. leta sprejela Odlok o gradnji in adaptaciji zaklonišč v občini Kamnik. Objavljen je bil v Uradnem listu SR Slovenije št. 5/77.

Marca leta 1978 pa je občinska skupščina Kamnik sprejela Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o gradnji in adaptaciji zaklonišč v občini Kamnik, ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS, št. 5/78. S tem odlokom so bila na osnovi nove ocene ogroženosti na novo določena območja, na katerih je obvezna gradnja individualnih zaklonišč osnovne zaščite odpornosti 1 atm nadpritiska. Skladno s četrtime odstavkom 1. člena spadajo pod to območje naslednje krajevne skupnosti oziroma naselja: Kamnik, Duplica, Šmarca, Moste, Komenda-naselja Komenda, Potok, Breg, Nasovče in Klanec.

V industrijskih objektih, v objektih, kjer se zbira večje število ljudi in večjih stanovanjskih objektih je potrebno graditi zaklonišča osnovne zaščite odpornosti 1 atm nadpritiska, ne glede na to, če so ti objekti zunaj območja gradnje zaklonišč.

Zasebni graditelji stanovanjskih stavb morajo s svojimi sredstvi v stavbah graditi zaklonišče, če je zgradba na območju gradnje zaklonišč. Isto velja tudi pri adaptaciji stavb, če gre za povečanje uporabne površine in je zato potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje. V kolikor zakloni-

šča iz tehničnih razlogov (talne vode in podobno) ni mogoče zgraditi, mora investitor dobiti soglasje od upravnega organa za ljudsko obrambo občinske skupščine, da lahko odstopi od gradnje zaklonišča. Vendar mora v tem primeru plačati prispevek za zaklonišča, ki znaša 2% skupne cene gradbenega dela stavbe (16. člen Odloka o gradnji in adaptaciji zaklonišč v občini Kamnik). Za gradbeni del stavbe se šteje objekt z notranjimi napeljavami (električna, kanalizacijska in podobno) brez opreme in pohištva ter brez ureditve prostora okoli stavbe.

Občani, ki posedujejo stanovanjske, poslovne in druge stavbe oziroma prostore ali posamezne dele stavb, ki niso opremljene z zakloniščnimi prostori, plačujejo prispevek za zaklonišča v višini 0,03% od vrednosti stavbe oziroma prostora. To velja samo za objekte na področju gradnje zaklonišč.

Tudi organizacije in skupnosti za upravljanje s stanovanjskimi in poslovnimi stavbami, stanovanjskimi in poslovnimi prostori kot posamezniki deli stavb ter z drugimi stavbami v družbeni lastni plačujejo prispevek za zaklonišče v višini 2% od skupne stanarine oziroma najemnine.

Prispevek za gradnjo zaklonišč se zbira na posebnem računu občinske skupščine Kamnik in bo namenjen izključno za gradnjo javnih zaklonišč. Do sedaj se je iz naslova prispevka za gradnjo zaklonišč zbralo skupno 2,48 milijonov dinarjev.

Iz teh sredstev je v naslednjem letu predvidena gradnja dveh zaklonišč v okviru nove avtobusne postaje v Kamniku.

NAČELNIK
ODDELKA ZA LJUDSKO OBRAMBO
TONE POLJANŠEK

ZAHVALA

Ob tragični in boleči izgubi našega ljubega sina, brata in strica

Antona Brleca

roj. 8. 11. 1952

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami, sosedom, sorodnikom, znancem, kolektivu Titan za podarjeno cvetje in vence ter za spremstvo na njegov prerani grob. Prav tako se zahvaljujemo duhovščini za lep pogrebni obred, za tolažilne besede in ganljivo slovo. Vsem še enkrat lepa hvala.

Žalujoci:

starši, bratje in sestre z družinami ter drugo sorodstvo

Palovče, 26. septembra 1979

ZAHVALA

ob boleči izgubi našega očeta, starega očeta in pradedca

Antona Senožetnika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in sočustvovali z nami. Zahvaljujemo se dr. Janezu Kobilici za zdravniško pomoč, pevcem za zapete žalostinke in duhovniku za opravljen pogrebni obred. Še enkrat vsem iskrena hvala.

Kumrovi

Črna pri Stahovici 2. oktobra 1979

Vozniki pozor!

- Vulkaniziranje
- Pre montaža gum
- Prodaja gum (brezplačna montaža)
- Centriranje koles (brez snemanja koles) z elektronsko aparaturo vam hitro in solidno izvrši

Janez Sitar
Vrhpolje 25, Kamnik

Vloga KS v podružbljanju telesne kulture

Telesno kulturna dejavnost je dejavnost posebnega družbenega pomena. Tako smo se opredelili v zakonu o telesnokulturnih skupnostih in v osnutku zakona o družbenoekonomskih osnovah svobodne menjave dela. Sodelovanje v telesnokulturnih dejavnostih je pravica in dolžnost delovnih ljudi in občanov (239. člen Ustave SRS). S tega vidika moramo organizirati telesnokulturne dejavnosti tako, da bodo ti, skupaj z občani in delovnimi ljudmi, ki prispevajo denar iz svojega osebnega dohodka, odločili o načrtih in jih tudi uresničevali.

Organiziranost naj omogoči tudi hitrejšo menjavo dela, ki pa jo je treba razumeti tako, da je telesna kultura v družbi enakovredna z drugimi dejavniki in da morajo biti ustvarjene možnosti za uresničevanje načrtov v skladu s potrebami in interesi delovnih ljudi in občanov ter skupnimi potrebami in možnostmi vse družbene skupnosti.

Zato ni naključje, da v procesu podružbljanja telesne kulture postavljamo v ospredje krajevno skupnost, njeno samoupravno organiziranost in programsko usmeritev z materialnimi posledicami. Že dolgo vemo, da moramo približati telesnokulturno življenje človeku v njegovem

okolju, kjer živi ali dela. S tega vidika Ustava SFRJ še posebej poudarja pomen telesne kulture v krajevni skupnosti.

Ugotavljamo pa, da doslej razen v redkih krajevni skupnostih ni bilo dosti narejenga ali pa celo nič. Vse preveč govorimo načelno o krajevni skupnosti, kot temeljni in samoupravni celici občanov in vseh delovnih ljudi, ne storimo pa dovolj, da bi telesna kultura resnično zaživela. Zaživi pa lahko samo tako, da v vsaki krajevni skupnosti ob objektih (predvsem ob šolah) ustanovimo središče za telesno vzgojo ter

a) določimo nosilce in izvajalce kot so lahko za predšolske otroke VVZ, šolska športna društva, delavsko športno rekreativno društvo in najmanj eno telesno kulturno organizacijo – športni klub,

b) samoupravno povežemo vse izvajalce in uporabnike (delegat občanov KS in delegat OZD v enote samoupravne skupnosti za telesno kulturo v krajevni skupnosti.

V tej enoti za telesno kulturo v KS delovni ljudje in občani usklajujejo svoje interese in potrebe, se dogovorijo o denarju ter skupno oblikujejo program,

c) za uresničevanje tega programa v KS zagotovimo denar iz

različnih virov, kot so: denar KS, lastna sredstva izvajalcev, samopriskrevki, posebni samoupravni sporazumi z OZD v KS, iz združenih sredstev iz prispevka iz osebnega dohodka pri SITKS in druga sredstva...

Samoupravna interesna telesnokulturna skupnost občine Kamnik v skladu z interesi delovnih ljudi in občanov in širšimi družbenimi interesi pričakuje, da se bodo vse KS občine organizirale tako da bodo:

– načrtovala in programirale razvoj telesnokulturne dejavnosti v KS in dajali v svojih programih izgradnje prednost tistim telesnokulturnim objektom, ki so namenjeni čimvečjemu številu delovnih ljudi in občanov vseh starostnih kategorij za športno rekreacijo,

– rezervirale lokacije za športne objekte,

– da bodo sodelovale pri sestavljanju programov osnovnih nosilcev telesnokulturne dejavnosti,

– na svojih zborih verificirale programe osnovnih nosilcev telesnokulturne dejavnosti kot so VVZ, šole, telesnokulturne organizacije, da bi nato le tako verificirane programe obravnavala Zveza telesnokulturnih organizacij občine Kamnik,

– skrbele za zagotovitev fi-

nančnih sredstev za realizacijo verificiranih programov,

– preko komisij za športno rekreacijo pri svetih krajevne skupnosti vzpostavile povezavo z osnovno telesnokulturnimi organizacijami s ciljem organiziranja in izvajanja programa v KS;

Le s tako organiziranostjo lahko pričakujemo bistveni premik na področju množične telesne kulture v naši občini. Zato je nujno potrebno, da se z vso resnostjo pogledamo v te probleme, posebno še ker smo v obdobju priprav oziroma planiranja razvoja novega srednjeročnega oziroma dolgoročnega obdobja.

PETER BRLEC

Pozdrav

Upokojencem – športnikom, udeležencem tekmovanj v streljanju, kegljanju in šahu (V Kamniku, 13. 10. 1979)

Društvo upokojencev Kamnik si šteje v čast, da je organizator IV. športnih iger upokojencev Slovenije v kegljanju, streljanju in šahu. Toliko bolj, ker letos praznuje naše mesto 750 let pisane zgodovine.

Društvo upokojencev Kamnik je bilo ustanovljeno leta 1952. Poleg drugih nalog, ki jih društvo opravlja v korist svojih članov, smo tudi v razvedrilnem delu sodelovali na vseh do sedaj organiziranih športnih igrah, tako na področjih kot republiških tekmovanjih. V republiškem tekmovanju je naš največji uspeh doseženo tretje mesto v streljanju, sicer pa smo dosegli zadovoljive uspehe.

Tudi v bodoče se bomo udeleževali kot do sedaj, želimo pa naše sodelovanje razširiti tudi na nekatere druge športne panoge.

Naša dejavnost se je poleg kulturnega življenja in socialne dejavnosti osredotočila na mnoge skupinske izlete pod geslom »PRIJETNO S KORISTNIM«; s tem utrjujemo družabnost in prijateljstvo med člani društva.

V občini Kamnik so upokojenci združeni v treh društvih, in to: za okoliš Kamnik, Komenda in Motnik, združeno pa nas je le okoli 1560 upokojencev.

IZVRŠNI ODBOR
DRUŠTVA UPOKOJENCEV
KAMNIK

Še enkrat Everest

Kmalu bo minilo pet mesecev od zadnje osvojitve najvišje gore na svetu Mt. Everesta. Nam, Jugoslovanom se zdi, da je preteklo od tedaj komaj dobra dva tedna. Še vedno se vrstijo pogovori, predavanja o uspešnem vzponu na vrh.

Kamničani smo lahko ponosni, saj so bili med petindvajsetimi člani odprave tudi naši, kamniški »fantje«. Kakšno je bilo zanimanje in koliko ljudi v Kamniku se navdušuje za planiranje, pa smo videli na predavanjih o Everestu, ki sta bili v zadnjih dveh tednih septembra v Kamniku.

Prvo predavanje je bilo v novi stavbi gimnazije Rudolfa Maistra. Predaval je Viktor Grošelj-Viki, ki je sicer član AO Ljubljana-Matica. Tudi stanuje v Ljubljani. Po poklicu je učitelj telesne vzgoje in pleza že 11 let. Prvič je bil v Himalaji pred štirimi leti, ko je stal na 8481 m visokem Makaluju. Viki nam je pokazal 300 čudovitih barvnih diapozitivov z najvišjih točk na naši Zemlji – s Himalaje, dežele domovanja snega, kot piše v sanskrtu, že davno umrlem staroindijskem jeziku. Govoril je počasi, tekoče, mi pa smo samo gledali tiste lepe slike tam na platnu, gledali in poslušali. Kot bi nam nekdo pripovedoval pravljico o škrtih, ki so se odpravili na veliko goro. In kaj vse so doživeli ti škrti...

MATEJA

Pohod po poteh II. grupe odredov

Planinsko društvo Kamnik organizira 27. in 28. oktobra pohod po poteh II. grupe odredov.

Leta 1942 se je II. grupa odredov prebijala preko Gorenjske in celo Koroške na Štajersko. Štab II. grupe in Simonov bataljon sta se prebijala preko Kamniških planin. Ko so bili na Štajerskem vsi zbrani, je bila izvršena velika reorganizacija partizanskih enot. Ustanovljeni so bili: Pohorski, Zasavski, Savinjski (Simonov) in Kozjanski bataljon.

Zaradi te partizanske aktivnosti pa so sredi novembra Nemci naredili tri zelo velike hajke.

Zdaj smo se pa že preveč oddaljili od našega namena, kajti mi bomo prehodili le del poti II. grupe odredov. Pohod bo trajal dva dni: prvi dan bomo šli do Kamniške Bistrice, kjer bomo imeli kres. Naslednji dan bomo položili venec pred spomenikom v Kamniški Bistrici, nato pa krenili na Veliko planino, na Črni-vec, kjer nas bo čakal avtobus in nas popeljal proti domu.

Vsi udeleženci naj bodo primerno opremljeni, saj so jesen-

ski dnevi že hladni. V Kamniški Bistrici bo za vse udeležence brezplačna večerja in zajtrk, za samo turo pa naj vsak sam skrbi za prehrano.

Vabimo tudi vse nekdanje borce, da bi vsem mladim udeležencem ob tabornem ognju pripovedovali o bojih, v katerih so sodelovali in ki so divjali v krajih, ki jih poznamo.

I. M.

Planinska šola

Tako kot v preteklosti smo tudi letos organizirali planinsko šolo. Začela se je že decembra lani, zaključila pa se je z novim šolskim letom.

Planinsko šolo je sestavljalo petnajst predavanj, ki so jih popestrili z diapozitivi. Organiziranih je bilo več izletov, tako da smo teoretično znanje dopolnili tudi s praktičnim.

S planinsko šolo so si obiskovalci pridobili osnovno planinsko znanje, uspešno pa so jo končali: Nataša Maleš, Nevenka Korbar, Tomaž Korbar, Marjeta Muhič, Žarko Petrič, Borut Petrič, Jože Molk, Drago Kos.

Oktobra se bo že začela nova planinska šola. Vabljeni!

SLAVI

Ob vpadnicah v Komendo lične in različne table opozarjajo na spominska obeležja in pomembne dejavnosti tega kraja.

Foto: Janez Štefula

Športna značka za predšolske otroke

Občinski odbor za izvedbo športne značke I. pri ZTKO Kamnik je na svoji seji septembra sprejel sklep, da omogoči osvojitve športne značke I. vsem predšolskim otrokom v občinski občini Kamnik. Športne značke se tako vključuje v vzgojno izobraževalni program predšolskih otrok.

Z otroki, ki so redno vključeni v VVZ-je je program športne značke mogoče izvesti brez dodatnih ur. V 120. urnem programu zunanje male šole pa to ni mogoče, zato je odbor sklenil, da bo financiral okoli 40 dodatnih ur na skupino. V teh dodatnih urah naj bi otroci porabili:

za kolesarjenje 7 ur,
za spretnost z žogo 6 ur,
za kotalkanje ali smučanje 11 ur,

za izlete 14 ur,
Glede na to, da v Kamniku nimamo primernega bazena za učenje plavanja predšolskih otrok, je odbor izločil plavanje iz programa SZ.

Odbor je že organiziral informativni sestanek z vsemi tovarišicami, ki vodijo športno značko v VVZ-jih ter tovarišicami s podružničnih šol, katerega pa se kljub sicer številni udeležbi predstavniki (ce) nekaterih podružničnih šol niso udeležile, na katerem je seznanil prisotne s programom.

Vse skupine bo odbor za SZ I. opremil tudi z minimalnimi potrebnimi rekviziti (žoge, kotalke, smučiči, kolesa, skiroji).

Upamo samo lahko, da bodo prizadevanja občinskega odbora za izvedbo SZ I., katerega vodi tov. Darja Nekrep, rodila sadove, posebno v krajih, kjer na področju telesne kulturne dejavnosti za najmlajše še nismo ničesar naredili.

PETER BRLEC

Kinološko društvo Domžale

organizira v nedeljo, 14. 10. 1979 od 9. do 12. ure ob vsakem vremenu pregled mladih pasemskih psov v starosti od 5 do 12 mesecev. Pregled bo za območje Domžal in Kamnika in sicer na društvenem vežbališču pod Šumberkom. Vabimo vse člane, vzreditelje in lastnike mladih psov, da se tega pregleda udeležite. Dobili boste lahko strokovna navodila za nadaljnjo pravilno vzrejo in vzgojo svojega psa. Vljudno vabljeni

Kinološko društvo Domžale
Strokovni svet

Trim – treniraj in meri

ZTKO občine Kamnik – ODBOR ZA ŠPORTNO REKREACIJO – vabi vse občane od 17. leta dalje, da se udeležijo COOPERJEVEGA TESTA, ki bo v NEDELJO, 21. 10. 1979 na stadionu Prijateljstva v Kamniku od 10.–16. ure.

Prijave bo sprejemal organizator Rokometni klub Kamnik na startu.

ZA KAJ GRE?

Cooperjev test je vzdržljivostni tek – hoja na razdaljo 2400 m (6 krogov na atletski stezi), katero je potrebno preteči – prehoditi za oceno dobre vzdržljivosti glede na starost v naslednjih časih:

starost od 17 do 29 let 12 minut,
starost od 30 do 39 let 12:30 minut,
starost od 40 do 49 let 13:00 minut,
starost 50 in več 13:30 minut,

Vsak od udeležencev COOPERJEVEGA TESTA bo prejel karton z izmerjenim časom.

Svetujemo vsakomur, ki se testa namerava udeležiti, da prične z vadbo, tistemu pa, ki je že dalj časa športno neaktiven, posebno še, če je že prekorajil 40 let pa da gre še pred vadbo na zdravniški pregled.

ZTKO Kamnik
– ODBOR ZA REKREACIJO –

KAMNIŠKI OBČAN glasilo SZDL občine KAMNIK – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – Izhaja dvakrat mesečno – Uredništvo in uprava – Kamnik, Japljeva 6, telefon 831-124 – tekoči račun 50140-678-57156 – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.